

"Francis Bacon horror schilder (deel 1)"

U vraagt zich af of de aberraties en fixaties van een beeldend kunstenaar van belang zijn om zijn werk te duiden? Hoe zou U Francis Bacon in deze beoordelen?

Bacon was Engelsman en dus van huis uit al excen triek. Je hebt ongecoördineerde gekken en gekken die hun gekte onder controle hebben zoals Gerard Reve en Fred van der Wal. Gecontroleerde en ge kanaliseerde gekte is een grote bron van artistieke inspiratie, dat kan ik U wel vertellen. We lachen thuis wat af om de minder begaafde mede mens! Over Francis Bacon hoorde ik van een homo sexu ele Engelse kunsthandelaar die mij in 1968 vroeg met hem naar bed te gaan en al lang en breed overleden is maar die toch liever voor de nabestaanden anoniem wil blijven, dat Bacon in bed een masochist was en zijn vriendje, de genitaal extreem groot geschapen fotograaf George Dyer een sadist in het sexuele spel, want het tweetal hield er van om harde S.M. spelletjes te spelen. Bacon genoot er van als bij het sexuele verkeer door George Dyer brandende sigaretten op zijn rug werden uitgedrukt. Ik kan mij echter aangenamer divertissement voor twee heren onder de lappen dekens voorstellen, maar dat is andere pap. In het daagelijkse leven echter was Bacon dominant en Dyer de volgzaam partij. Het kan verkeer'n, zei Beero en hij sprong op het varken. Bacon vernederde George Dyer in het openbaar, bijgestaan door zijn drinkebroers en zuipzusters want zijn aanstelle rige, fatterige vrienden zijn allemaal "echte meiden onder elkaar," zoals zo vaak gezegd wordt in homo camp kringen. Het kan verkeren. Rollen in bed zijn niet analoog aan maatschappelijk gedrag van de participanten van spannende machts spelletjes. Zo weet ik uit zeer betrouwbare bron (Dhr. F. W. v.d. W. sr. te Ede) dat Baron von Hövell tot Westerfliër (ex-voorzitter van de raad van bestuur van de AMRO bank) op kommando van zijn echtgenote wekelijks de keuken dweilde met de natte zwabber en een zure dweil en owee als er een pluisje lag na afloop want dan vierden de billen van deze belegen met een hete aardappel in de bek geboren kletsprattende edelman duchtig kermis en stond hij weer eens in echtelijk verband met de mond vol tanden.

Ik heb de baron een keer ontmoet bij een tentoonstellingsopening waar hij me op uiterst bekakte toen vroeg toen hij mij zag fotograferen met een 400 Asa zw. wit film in mijn dure Minolta motor drive of er wel een film in mijn toestel zat, omdat ik niet flitste. Hij zei zelfs: "Zag, kaerel, dat zoge naam de foto toestel, zal'k maar zeggen, dat is toch zeker nap, zag? Is dat van karton, zag? Is dat een foto toestel? Dat krijg je toch met Sinterklaas? Zo iets?"

Ik bekeek hem heel even minachtend alsof hij een insect was, antwoordde niet, glimlachte begrijpend en draaide me om. De galeriehouder siste in mijn oor: "Dat is de voorzitter van de Amro bank, die is van adel, denk er om!"

George Dyer was tot nu toe bij buitenstaanders –en dan nog moesten zij kenners zijn van het werk van Bacon– uitsluitend bekend als onderwerp voor de vervormde portretten in roze, oranje, rood, groen, zwart en grijs. Soms heeft hij twee neuzen, geen mond of geen kin. De film die John Maybury maakte over Bacon zegt niets over zijn schilderijen. Het is aanvechtbaar of de schilderijen van Bacon er beter op worden als we weten dat hij in zijn jeugd het huis uit wordt gestuurd op zestienjarige leeftijd als zijn ouders hem dameslinterie zien aantrekken. Is het belangrijk om te weten dat hij een gokker was, homoseksueel, alcoholist, sadomasochist en geld over de balk smeedt? Ik vind van wel, maar ik ben dan ook zoals U al lang weet niet vies van een schandaaltje!

